

Klovnerier på biblioteket

Lea Piepgras, Slesvig

Ved brugermødet på Flensborg bibliotek var der flere emner i igang. Jeg vil gerne skelne mellem ideen om et fælles hus med to biblioteker i Slesvig og det menneskesyn, der står bag overvejelserne om sådan et foretagende:

I Slesvig er der stadigvæk håb om, at alle mennesker i byen kommer i besiddelse af et fælles hus med to biblioteker, som står i centrum, fysisk såvel psykisk tilgængeligt for alle. Et sted, hvor vi kan mødes, hvor alle instanser kan være sig selv, med muligheden for at viderudvikle sig. Jens M. Henriksen fortæller fint om de arrangementer der er i gang. Et fælles bibliotekshus, som jeg selv også ønsker det, vil kunne belyse alle de positive fakta, vi allerede er i besiddelse af, og skabe et nyt samliv mellem menneskene her i Slesvig. Om de nu er danske, tyske eller lidt imellem.

Menneskesynet hos nogle af de brugere, der var tilstede ved mødet, har skabt en hel del forvirring hos mig. Der er godt nok mange, som har en tilgang til mindretallets værdier, som jeg ikke kan følge. Jeg kan ikke identificere mig med, at det danske

(bibliotek) både lugter bedre, smager bedre og er mere folkeligt end det tyske, nogen har endda direkte medlidenhed med det tyske, hvis nu det skulle stå glansløst ved siden af det danske. Selvfølgelig er der økonomiske kår, og der er mennesker, der engagerer sig mere eller mindre på begge steder, og i hvor høj grad et bibliotek prioriteres i byen har også relevans.

Tænk videre...ville lugten, smagen og det ak så folkelige forsvinde på det danske bibliotek, hvis et tysk bibliotek er i nærheden? Nej, det er latterligt! Alle vi her i Sydslesvig, både dem der er mere eller mindre danske end andre og dem, der er på vej et sted hen.

Vi har alle en individuel og en fælles forståelse for, hvad mindretallet er, såmænd også, hvad danskhed her i Sydslesvig er. Jeg føler mig udsat og vil påpege, at den farlige sammensmeltning, nogen er bange for, ikke finder sted. Verden forandrer sig, vi forandrer os.

Biblioteket bliver ikke mindre dansk, når tyske børn, eller en klovn der kommer til at tale tysk, er på besøg. Kommunikation er devisen. Vi kan da vel snakke sammen, forklare hinanden vores ønsker og værdisæt, udveksle forventninger, vise, hvad vi kan, lytte til hinanden m.m.

Frygten for, at det danske bliver udvisket, når det kommer i nærmere kontakt med noget andet, må da ikke gå hen og blive et argument for nogen for ikke at blive eller være gode naboer!

Det er direkte pinligt og primitivt

og imod alt det, jeg anser som luksus mindretallet, at vi skal passe på noget. Her i Slesvig ønskes der en åben dialog, at vi inspirer andre, er åben for nyt. Det betyder ikke, at vi glemmer at tale dansk eller ikke videregiver de værdisæt, vi selv er opvokset med og lever til dagligt.

Det allervigtigste er dog menneskeligheden. Respekten for forskellighed og anerkendelse af at ting nok skal gå godt.

Børn især ved udmærket godt, hvilken kontekst de bevæger sig i, og de er mestre i at tilpasse deres adfærd. Især når der er voksne, der viser interesse og forståelse og er nysgerrige. Det er dem, der kan styrkes, og det er med sikkerhed dem, der rykker noget i fremtiden!

Overvej lige, hvad du lugter af, hvor folkelig er du selv? Hvilket menneskesyn har du? Jeg træder sikkert over et par tæer, og det er okay. Der er så mange af os sydslesvigere, der er i klemme til dagligt, og når der er så mange konservative stemmer, der taler med sur tunge, så er det ikke mærkeligt, at systemet virker lidt lukket nogle gange.

For at komme tilbage til bibliotekerne i Slesvig, så ville det være meget egoistisk, hvis fordomme ville forhindre foretagendet. Byen har brug for et centralt kultursted og et udgangspunkt for kommunikation og interaktion.

Retningen står klar: Udvikling, nytænkning, forandring og glade slesvigere!